

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.050 van 21 oktober 1999
in de zaak A. 84.201/VII-18.462.**

In zake : Mathilde DECKERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. HENS,
kantoor houdende te BRASSCHAAT,
Bredabaan 161, bus 1

tegen :

de bestendige deputatie van de
provincieraad van ANTWERPEN.

tussenkomen partij :

de b.v.b.a. MUSIC ALL IN,
gevestigd te DEURNE,
Cogelsplein 7-9.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mathilde DECKERS op 18 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen van 25 februari 1999 houdende toekenning van een tijdelijke vergunning op proef tot het exploiteren te 2100 Deurne, Cogelsplein 7-9 van een hinderlijke inrichting, zijnde een feestzaal met dansgelegenheid";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 september 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. HENS, die verschijnt voor verzoekster, van Adjunct van de Directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat W. CARPELS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat op 16 juni 1999 de b.v.b.a. MUSIC ALL IN een verzoekschrift tot tussenkomst heeft ingediend; dat zij, als begunstigde van de bestreden vergunning, een belang heeft bij deze tussenkomst; dat haar verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat met het bestreden besluit voor een periode van twee jaar een vergunning op proef wordt verleend voor het exploiteren van een feestzaal met dansgelegenheid ("DE SOLSLEUTEL", voorheen "HET COGELSHOF") aan het Cogelsplein, nr. 7 te Antwerpen; dat ter beperking van de geluidshinder volgende bijzondere voorwaarden werden opgelegd :

- De frekwentiebanden tussen 160 Hz en 400 Hz mogen niet worden versterkt.
- Het continue geluidsniveau LEQ dient met behulp van een geluidsbegrenzer te worden beperkt tot 85 dB(A);

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster in essentie doet gelden dat haar woning paalt aan de betrokken inrichting, dat de exploitatie ervan haar verhindert gedurende het weekend nieuwe krachten op te doen en een bedreiging vormt voor haar levenskwaliteit, dat immers elk weekend de geluids-overlast haar rust en nachtrust verstoort hetgeen leidt tot vermoeidheid en stress, "zodanig dat verzoekster reeds onder medische begeleiding werd gesteld voor een aandoening die verband houdt met de verstoring van de slaap tengevolge van nachtlawaai"; dat zij desbetreffend verwijst naar een medisch attest van 13 december 1998 en naar de noodzaak medicatie in te nemen teneinde een goede nachtrust mogelijk te maken;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daar-
tegenover stelt :

"Verzoekster haalt aan dat zij sinds de opening van de inrichting genoodzaakt is medicatie in te nemen teneinde een goede nachtrust mogelijk te maken.

Uit het dossier blijkt dat de evaluatie van de hinder van de desbetreffende inrichting moeilijk is omwille van het hoge achtergrondgeluid, afkomstig van de haven, autosnelweg en de drukte op het plein. Dit

blijkt ondermeer uit het verslag aanvullende metingen na installatie van de geluidsbegrenzer "DE SOLSLEUTEL"-Cogelsplein te Deurne. Uit dit verslag blijkt dat de activiteit in de inrichting niet of nauwelijks leidt tot een verhoging van het geluidsniveau.

Gedurende de exploitatie van de inrichting heeft de exploitant reeds meerdere maatregelen genomen om de geluidshinder te beperken, zoals het plaatsen van een geluidsbegrenzer en het isoleren van de gemeenschappelijke muur. Bovendien werden in de proefvergunning bijzondere voorwaarden opgelegd m.b.t. de beperking van de geluidshinder. Dergelijke inrichtingen veroorzaken echter steeds een bepaalde mate van hinder, vandaar dat ze als hinderlijk zijn ingedeeld. Het respecteren van de voorwaarden betekent daarom niet dat er geen hinder zou zijn, doch dat deze hinder aanvaardbaar wordt geacht.

Het M.T.H.E.N. is niet bewezen in hoofde van de verzoekster";

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij betoogt wat volgt :

"1. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat eiseres zich vestigde midden in een uitgaansbuurt, tussen twee horecazaken, en zij samen met haar echtgenoot sedertdien niets onverlet laat om pogingen te ondernemen de horecazaken in de buurt te doen sluiten (Stukken 3, 4 en 5 in fine).

Eiseres heeft er zelf voor gekozen zich aan de geluidshinder in deze omgeving bloot te stellen, hetgeen des te meer geldt daar er zich praktisch voor de deur van de woning van eiseres zowel een stopplaats voor trams en bussen bevindt, als een standplaats voor taxivoertuigen, en er zich in de onmiddellijke omgeving van de woning van eiseres de autosnelweg Antwerpen-Breda bevindt, met op- en afritten, verder nog de haven van Antwerpen (o.m. stuk 7).

2. Het medisch arrest, door eiseres voorgelegd, dateert van 13.12.1998 en is niet recent.

Sedertdien zijn zes maanden verstreken, periode waarin :

- alle octaafbanden tussen 140 en 600 Hz werden uitgeschakeld,
- een geluidsbegrenzer werd geïnstalleerd, genormeerd, gecontroleerd en geverifieerd.

Metingen, sedertdien uitgevoerd, bewijzen dat de uitbating van vertoogster volledig conform is aan de wettelijke bepalingen (stukken 11 en 16).

De Bestendige Deputatie verbindt tenslotte een reeks voorwaarden aan de vergunning van vertoogster, waaronder het uitschakelen van octaafbanden en het

plaatsen van een geluidsbegrenzer, maatregelen intussen toegepast.
Eiseres bewijst dienvolgens geen moeilijk te herstellen nadeel";

3.4.1. Overwegende dat uit de neergelegde stukken blijkt dat de woning van verzoekster en haar echtgenoot is gelegen in een vrij drukke buurt qua verkeer, trams, bussen, uitgaansleven en dergelijke meer, waardoor er hoe dan ook een relatief groot achtergrondgeluid is, hetgeen wordt bevestigd door diverse metingen; dat alzo uit een geluidsmeting die op 18 januari 1999 door het technisch bureau VERBRUGGEN werd uitgevoerd in verzoeksters woning 35,8 dB(A) werd gemeten, evenwel met precisering dat het geluid voornamelijk afkomstig is van het verkeer; dat uit een proces-verbaal van 14 februari 1999 van gerechtsdeurwaarder LIBBRECHT blijkt dat het geluidsniveau in verzoeksters woning ook reeds de Vlare-II normen overschrijdt wanneer er geen muziek in DE SOLSLEUTEL wordt gespeeld; dat in een verslag van het studiebureau ALPHA staat te lezen dat uit de uitgevoerde metingen slechts een verschil van 0-2 dB(A) blijkt tussen de achtergrondmetingen en de metingen bij activiteit van de inrichting; dat daarenboven ook reeds ten tijde van de aankoop van de woning in 1985 deze was gelegen tussen een jeugdcafé met beatmuziek en een café zodat ook van daaruit enige geluidshinder te verwachten was; dat niet blijkt en overigens ook niet wordt aangevoerd dat er voor dergelijke inrichtingen een stedenbouwkundige overeenigbaarheid bestond en bestaat; dat desalniettemin verzoekster en haar echtgenoot ervoor hebben geopteerd om in een dergelijke drukke buurt en tussen twee café's in een woning aan te kopen; dat alzo voor hinder inherent aan een dergelijke buurt vanwege verzoekster enige tolerantie kan worden verwacht; dat, evenwel, dergelijke tolerantie bij verzoekster en haar echtgenoot niet aanwezig blijkt te zijn, hetgeen kan worden afgeleid uit het feit dat zij in het verleden veelvuldig klacht wegens geluidshinder hebben neerge-

legd, hetgeen tot drie keer toe uitmondde in een vrijspraak van de toenmalige uitbater van HET COGELSHOF, eveneens een café-dancing en thans DE SOLSLEUTEL; dat, meer, de echtgenoot van verzoekster zelfs werd veroordeeld tot een schadevergoeding wegens het onterecht neerleggen van die klachten; dat ook wordt vastgesteld dat tijdens het openbaar onderzoek uitsluitend bezwaar werd ingediend door het echtpaar DE COCK-DECKERS, dat alleen zij administratief beroep instelden en dat onder meer de burens wier woning paalt aan de andere kant van de betrokken inrichting expliciet stellen geen hinder te ondervinden van de exploitatie van DE SOLSLEUTEL, alhoewel in de betrokken inrichting langs de zijde van hun woning door de tussenkomen partij geen isolatiemateriaal werd aangebracht, hetgeen wel het geval is voor de kant van de woning van verzoekster; dat wordt vastgesteld dat de exploitant reeds diverse inspanningen heeft gedaan om de geluidshinder te beperken door het plaatsen van een dikke isolatiemuur langs de woning van verzoekster en door het plaatsen van een geluidsbegrenzer die niet alleen de maximumgeluidsdruk beperkt maar ook de testbanden filtert, hetgeen nochtans een negatieve invloed heeft op de muziekkwaliteit; dat daartegenover niet blijkt dat verzoekster ook maar enige inspanning heeft gedaan om de geluidshinder enigszins te beperken, alhoewel zij ervoor opteerde om tussen twee café's te gaan wonen; dat, integendeel, uit het verslag van 23 november 1998 van het studiebureau ALPHA en het aanvullend verslag van 17 februari 1999 blijkt dat de leefruimte van verzoekster werd ingericht met klankharde materialen, hetgeen het geluidsprobleem alleen maar acuter maakt;

3.4.2. Overwegende dat niet kan worden voorbijgegaan aan het feit dat het te dezen gaat om een proefvergunning verleend voor een periode van twee jaar, die juist tot doel heeft om de hinder voortvloeiend uit de exploitatie van de betrokken inrichting te evalueren en

om desgevallend het zoeken naar verdere oplossingen mogelijk te maken; dat het eventueel nadeel hoedanook beperkt is in de tijd;

3.4.3. Overwegende dat, gelet op hetgeen voorafgaat, niet kan worden aangenomen dat het nadeel dat verzoekster gedurende een beperkte periode door de exploitatie van de kwestieuze inrichting zou ondergaan, dermate ernstig is dat zij deze gedurende een beperkte periode niet moet kunnen verdragen;

3.4.4. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. MUSIC ALL IN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig oktober 1900 negenenegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.